

Phải đập tan ý đồ “nhuộm đỏ” Cộng Đồng Người Việt Hải Ngoại của Việt Cộng

Đặng Thiên Sơn

Khi ngồi bàn chuyện “chống cộng” tại hải ngoại nhiều người nói rằng, ngày nay khó biết được ai thật lòng có cùng chung lý tưởng với mình. Điều này đúng chứ không sai. Và vấn đề càng trở thành nhạy cảm hơn, phức tạp hơn khi chung quanh chúng ta có quá nhiều thành phần gọi là “Người Việt hải ngoại”.

Để giải quyết từng cái khó, vấn đề ở đây là làm sao mọi người phải nhận ra được dã tâm của Việt Cộng, phải nhận ra được thành phần nào là người Việt tỵ nạn chân chính, thành phần nào là người Việt tỵ nạn cộng sản trá hình và **thành phần nào là người Việt đang sống chung quanh chúng ta thuộc loại nguy hiểm** cần phải cảnh giác, cần phải lưu ý tới. Nếu bình tâm giải đáp được từng gút mắc, thì chúng ta mới mong giữ được tuyến chống cộng về lâu về dài. **Chớ còn lấp lửng, cả nể, lừng khừng** thì tuyến phòng thủ sẽ bị Việt Cộng chọc thủng, dẫn đến thảm họa cho tiền đồ đấu tranh của dân tộc.

Hơn 30 năm qua, đến giờ phút này thì mọi người ai cũng nhìn thấy ý chí phấn đấu, lòng kiên trì chống cộng của người Việt quốc gia hải ngoại. Lẽ đương nhiên Việt Cộng trong nước cũng thấy được điều này và chúng đang tìm đủ mọi cách để tiêu diệt hàng ngũ người Việt quốc gia hải ngoại bằng mọi giá.

Nhìn chung, ai cũng nhìn thấy thành phần người Việt sinh sống tại hải ngoại gồm có:

- Những người tỵ nạn cộng sản chân chính.
- Những người làm kinh tế chứ không phải tỵ nạn cộng sản.
- Những cán bộ **Việt Cộng được cài đặt** nằm vùng và Việt gian đón gió trở cờ.
- Những du học sinh vừa còn đi học và sau khi tốt nghiệp chương trình học họ tìm đủ mọi cách để ở lại hải ngoại.

Người Việt tỵ nạn cộng sản chân chính

là thành phần có tư tưởng không chấp nhận Chủ Nghĩa Cộng Sản. Họ luôn luôn giữ vững trong lòng căn cước tỵ nạn chính trị và lá cờ vàng ba sọc đỏ là biểu tượng thân thương của đời mình. Thành phần này là Quân - Cán - Chính và một số Dân chúng miền Nam từng sống dưới chế độ tự do Việt Nam Cộng Hòa. Đây là những người có thể nói “không đội trời chung” với bọn Việt Cộng hại dân, bán nước. Họ chính là những nạn nhân trực tiếp hay gián tiếp của Việt Cộng mà bản thân và gia đình đã bị Việt Cộng “đã thương” làm cho sống dở chết dở từ trong cho tới ngoài, từ tư tưởng cho tới tài sản.

Bên cạnh là những người vì lý do kinh tế, là những người không có lập trường chính trị. Thời buổi nào cũng vậy, đối với họ chỉ có tiền là trên hết. Chủ nghĩa quốc gia dân tộc, chủ nghĩa cộng sản, tự do, độc tài và cờ máu hôi tanh Việt Cộng hay cờ quốc gia không có gì khác biệt ngoài môi trường thuận lợi cho họ “hốt bạc”. Tại hải ngoại có rất nhiều hạng người này, họ vừa kiếm ăn tại Mỹ vừa đem tiền về đầu tư tại Việt Nam để kiếm thêm.

Thành phần cán bộ Việt Cộng nằm vùng

là số đảng viên, cán bộ được giao phó công tác gián điệp từ lâu. Đây là số người đã được đảng và nhà nước VC cài đặt từ trước năm 1975, cho đến ngày nay bọn chúng hoạt động dưới quyền điều động của các Tòa Đại Sứ, Tòa Lãnh Sự VC.

Bên cạnh bọn Việt Cộng có thể đảng là bọn **Việt gian chó săn, chim mồi**. Diễn hình dễ thấy như là đám người trong cái gọi là “sáu chính đảng”. Bọn người này đã từng là Quân - Cán - Chính và Dân chúng Việt Nam Cộng Hòa nhưng nay đã **trở cờ làm tay sai, chạy hiệu cho Việt Cộng**.

Thành Phần Du Học Sinh

Cuối cùng là thành phần người ta tưởng rằng không đáng ngại, đang được người thân ùn ùn tìm cách đưa sang vì nghĩ rằng vô tội. Nhưng xét cho cùng, **thành phần này hết sức nguy hiểm** cho Cộng Đồng Người Việt Quốc Gia Hải Ngoại trong chuỗi dài đấu tranh chống cộng từ bây giờ cho đến về sau. Đó là những du học sinh. Các Du học sinh Việt Nam có phải là những người trong Đoàn Thanh Niên Cộng Sản Hồ Chí Minh và họ đang là đối tượng để chuẩn bị vào làm đảng viên đảng Cộng Sản Việt Nam hay chỉ thuần túy là những du học sinh bình thường hay không? Điều này không quan trọng bằng họ là ai, từ đâu họ xuất hiện trong cộng đồng người Việt hải ngoại.

Du học sinh có nhiều loại, như loại con giòng cháu giống chính thống ba đời của “bác và đảng”, loại dây mơ, rễ má với “bác và đảng”, loại nhân dân “có công với cách mạng”. **Tuyệt nhiên trong các du học sinh không có loại con, cháu của “ngụy quân, ngụy quyền”**. Cho dù dưới bất cứ hình thức nào cũng không thể phủ nhận “Du học sinh là những người được đảng Cộng Sản Việt Nam ưu đãi”. Họ được ưu đãi có lý do. Lý do dễ thấy, dễ hiểu như là vì họ đã được huấn luyện trong môi trường vừa hồng vừa chuyên ngay từ thời “thiếu nhi quàng khăn đỏ”.

Nhiều người đã vội vã nghĩ rằng đời sống xã hội, sách vở về nhân bản, về tự do, về dân chủ tại hải ngoại là liều thuốc tiên sẽ chuyển hóa tư tưởng các du học sinh. Nên không chóng thì chày thành phần này sẽ “ngiên” về lập trường tự do, nhân vị con người. Nói một cách khác các du học sinh sẽ ủng hộ Cộng Đồng Người Việt Quốc Gia Hải Ngoại trên phương diện chống cộng, đấu tranh cho một nước Việt Nam không cộng sản. Nhưng bao giờ thì họ “chuyển hóa”? Không ai trả lời được, cũng như số người suy nghĩ như trên đã quên rằng khi lên đường du học, các du học sinh đã được đào tạo, đã được cấy sinh tử phù “Học tập và làm theo gương bác Hồ”.

Hơn nữa, **liều thuốc chuyển hóa không phù hợp với tâm lý của các du học sinh** khi họ đang coi “bác và đảng” là thần tượng trong việc “chống Mỹ cứu nước” và là “ân nhân” của họ. Trong khi ấy, thử hỏi Cộng Đồng Người Việt Quốc Gia Hải Ngoại đã giúp đỡ gì cho họ khi cha mẹ, anh em, bà con xa, gần của họ đang hưởng những đặc quyền, đặc lợi do đảng Cộng Sản Việt Nam cung cấp. Đây là giá trị thực tế các du học sinh không thể phủ nhận. **Cho nên, những ai đặt vấn đề cảm hóa họ là chuyện ảo tưởng, là chuyện mộng mị.** Ngược lại, hình như nhiệm vụ các du học sinh được giao phó nếu không muốn nói là cảm hóa người Việt quốc gia nên quên dĩ vãng, quên quá khứ.

Nếu thấy rằng du học sinh là thành phần nguy hiểm trong CĐNVQGHN, thì chúng ta mới có cái nhìn đúng đắn trong đấu tranh. Với lòng bao dung, người Việt hải ngoại không thù hằn tuổi trẻ. Nhưng vì tiền đồ dân tộc **trước hiểm họa xâm lăng của tàu Cộng** từ biển cho tới đất liền chúng ta không thể để dãi, thờ ơ để cho kẻ thù lợi dụng tuổi trẻ. Cho nên sự sáng suốt, sự can đảm nhìn nhận sự thật để phanh phui tình cảm đúng mức là điều cần thiết. Có như vậy, thì người Việt quốc gia mới ngăn chặn được ý đồ nhuộm đỏ cộng đồng người Việt hải ngoại của Việt Cộng.

Với số lượng du học sinh Việt Cộng cho đi ào ạt như hiện nay, đã cho thấy đây là một sự kiện nằm trong chiến lược khống chế CĐVNHN của Việt Cộng. Sự nguy hiểm mà mọi người cần phải quan tâm là du học sinh sống trà trộn trong nhà thân nhân, trường học, nhà hàng, chợ búa, tiệm tạp hóa v.v... được kẻ là mạng lưới tai mắt của VC. Chúng ta nên nhớ rằng khi cho các cựu tù nhân chính trị ra đi VC đã bắt làm 5,7 thứ giấy cam kết, thì các du học sinh chắc chắn sẽ không tránh khỏi có những ràng buộc chặt chẽ hơn khi sinh mạng của họ nằm trong vòng kiểm chế, kiểm soát, theo dõi và chỉ huy của các Tòa Đại Sứ, Toà Lãnh Sự.

Nếu cứ ngại ngùng, sợ gây ra ngộ nhận, sợ mất lòng để rồi ngậm miệng không dám nói lên những điều cần nói sẽ trở thành vô tình tiếp tay với âm mưu thâm độc của VC. Điều mà chẳng ai muốn. Cho nên nói thẳng để xây dựng, để bảo vệ tiền đồn chống cộng vững mạnh là điều cần thiết.

Chúng ta nghĩ sao, với sự kiện 10 năm gần đây cờ máu Việt Cộng xuất hiện ở những trường học từ trung học cho đến đại học nơi có du học sinh VN theo học. Chúng ta hình dung thế nào, về vai trò của các du học sinh ở những trường học này. Phải chăng đối với những du học sinh thì cờ đỏ sao vàng là biểu tượng thiêng liêng gần gũi với họ, còn cờ vàng ba sọc đỏ là một cái gì xa lạ. Nếu không muốn nói thêm, du học sinh đã được nhồi sọ “cờ vàng ba sọc đỏ là tàn dư xấu xa của Mỹ - Ngụy”!!!!...

Đặng Thiên Sơn (09 tháng 7/2009)